

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Св. Апостол і Євангелист Іван Богослов

St. John the Theologian

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

«Браття! Любімо один одного!»

На 21 травня за Григоріянським календарем (це – 8-го за Юліянським) Православна Церква святкує пам'ять Улюбленого Ученика Господа нашого Ісуса Христа, Св. Івана (його ім'я означає «Бог – щедрий у благодаті») Богослова, тому що впродовж багатьох років була традиція у цей день провідувати його гріб біля м. Ефеса. Кажуть що гріб цей знаходився на місці, де в 6-му столітті побудував величний Храм Св. Івана Богослова Св. Імператор Юстиніан (той, що потім побудував і славний Собор Св. Софії в Константинополі). Сьогодні руїни цього Храму знаходяться в містечку Селчук у Туреччині. Кажуть теж що кожного року на цей день виходив колись дрібненький порошок із його гробу і вірні його збирали і вживали для чудесного вилікування недужих.

Новий Завіт пише, що Іван був сином рибалки Заведея. Св. Миколай Велимірович у його Житті Святих п. н. Пролог з Охрідку каже, що його мама була Саломія, донечка Праведного Йосипа Обручника, охоронця Богородиці та Ісуса. Таким чином Іван був би прибраним племінником Господа і Господь був

"Brethren! Let us love one another."

On May 21 on the Gregorian Calendar (which is May 8 on the Julian) the Orthodox Church commemorates the Beloved Disciple, St. John (his name means "God is gracious") the Theologian because for many, many years there was a tradition to visit his grave near Ephesus on this day. It is said to be situated on the site of St. John's Basilica in the town of Selcuk in Turkey. The Basilica was built by the Holy Emperor Justinian in the 6th century. He also built the magnificent Cathedral of Hagia Sophia in Constantinople (today called Istanbul). Each year on this day a fine dust was said to rise up from John's tomb and the faithful would collect it for it had miraculous healing properties.

The New Testament writes that John was the son of Zebedee the fisherman. St. Nicholas Velimirovic adds in his Prologue from Ochrid that his mother was Salome, the daughter of Joseph, the Betrothed to the Theotokos. This would make John an adopted nephew of our Lord. Thus Jesus would have had warm family relations with him even before He embarked on His Messianic mission and called

би мав близькі родинні відносини з ним ще перед тим, як розпочав Своє служіння, як Месія, коли вже покликав був його бути одним з

Дванадцятьох, які постійно пробували з Ним, а потім утвердили Апостольську Церкву своїми ділами та словами.

Коли тільки Господь покликав його, Іван відразу попрощався з батьком та рибальськими сітями, і разом з братом Яковом пішов за Христом. Від цієї пори аж до кінця Господнього земного служіння Св. Іван ніколи не покидав Його. Він разом з Петром та Яковом був при воскресінню дочки Яїра, а також при Преображенню Господньому. Він схилив свою голову на груди Ісуса, коли вони лежали, за юдейським звичаєм, навколо стола, коли Господь перед Своїм стражданням встановив Тайну Вечерю, через яку ми до нині споживаємо з Трапези Господньої (Св. Причастю) у Царстві, яке вже поміж нас, і яке ще має прийти.

Коли всі Ученики покинули Господа у Його Страстях, то Іван ніколи не відходив від Нього, а стояв разом з Матір'ю Його під Хрестом. У послушності до Господа, він став сином для Пречистої, його двоюрідної сестри, і пильно служив і оберігав її аж до її Успення. Після її Успення він, разом зі своїм учнем Прохором, проповідував Євангелію в Малій Азії. Працював і жив він переважно в м. Ефесі.

Натхненна проповідь і чуда Св. Івана привели багатьох до Христа і потрясли язичництво до самого кореня. Сердиті язичники зв'язали його і послали до Риму стати на суд перед імператором Доміціаном, який віддав його на муки та бичування. Та ані отрута, яку примусили його пити, ані кипучий єлей, в який кинули його, не пошкодили Іванові. Переляканий імператор уважав, що він – безсмертний і вислав його на острів Патмос на доживотне заслання. Св. Іван і там продовжував апостольську працю і привів багатьох до Господа. А що найголовніше там він написав свою Євангелію (через яку й надали йому назву «Богослов», бо її думки такі глибокі та величні), свої Послання та таємничу Книгу Откровення. Можна донині відвідати Печеру Откровення на острові

John to be among the Twelve who were with Him continually, and upon whose preaching and work the Apostolic Church was built.

Called by the Lord Jesus, John immediately left his father and his fishermen's nets and, with his brother, James, followed Christ. From then on, he never separated from his Lord until the end of His earthly mission. He was present, together with Peter and James, at the raising of Jairus' daughter and the Lord's Transfiguration. He inclined his head on Jesus' breast as they lay around the table in Middle-Eastern fashion at the Mystical Supper before the Lord's Passion, during which He instituted the Holy Eucharist, by which we partake of the Lord's Table in the Kingdom which is already here and yet also to come.

When all the other Disciples abandoned the Lord in His Passion, John never departed from Him. Together with the Lord's Mother he remained beneath the Cross. In obedience to the Lord, he became a son to the Holy Virgin Mary, his cousin, and carefully served and watched over her until her Dormition. After her Dormition, John took his disciple Prochorus to preach the Gospel in Asia Minor. He lived and laboured mostly in Ephesus.

John's inspired preaching and miracles brought a great many to Christianity and shook paganism to its foundations. The angry pagans bound him and sent him to Rome, to face Emperor Domitian who had him tortured and flogged. However neither the poison he was forced to drink, nor the boiling oil into which he was thrown, did any harm to John. The terrified emperor thought him to be immortal and exiled him to the island of Patmos. St. John continued his apostolic work there, bringing many to the Lord, and, what is of supreme importance, wrote his Gospel, Letters and the mystical Book of Revelation on this island. It is possible to visit the Cave of the Apocalypse (from the Greek word for Revelation) on the Island of Patmos to this day. It is situated in a Church.

When the Emperor Nero freed all prisoners, John returned to Ephesus, where he lived for some time, confirming the work he had begun earlier. He is said to have been more than one hundred years old when he left this

Патмос. Знаходиться вона в Храмі.

Імператор Нерон, коли прийшов на трон позвільнював в'язнів і Іван повернувся до Ефесу, де прожив ще багато років утверджуючи працю, яку розпочав був раніше. Кажуть що відійшов він до Господа, коли було йому ж понад 100 років. Був вже він таким немічним, що його до Храму мусіли нести. А він постійно повторював оцю проповідь: «Браття любимо один одного!» Ця тема постійно повторюється і в його писаннях.

Одного дня Іван попросив своїх учнів понести його за містом Ефесом і там викопати для нього гріб у формі Хреста. Тоді він ліг у ньому і попросив своїх учнів накрити його землею. Учні поцілували свого лютого Учителя зі сльозами в очах але не хотіли бути йому непослушними. Покрили його лице полотном а потім накидали землю. Та коли інші учні його потім прибули і хотіли ще побачити лице лютого Апостола то, відкривши гріб знайшли його порожнім! Тому День Його Упокоєння часом називають Днем його Переселення з землі на Небо.

За Молитви й заступництво Св. Івана Богослова пошли й нам, Господи, здоров'я душі й тіла і дай нам любити одне одного так, як учив Ти, Господи Любови, і ділом і словом, які навіки впливають з життя і слова Твого Улюбленого Учня, Івана Богослова, дійсного Стовпа Твоєї Святої Церкви.

world to be with the Lord. At that time he was already so infirm that he had to be carried to Church. Over and over he exhorted the brothers and sisters he had brought to the way of the Lord saying: "Brethren! Let us love one another". This theme is also continually repeated in his writings.

One day John asked his disciples to take him beyond the city limits of Ephesus with the families of his disciples. He bade them dig a cross-shaped grave for him. Then he lay down in it and asked his disciples to cover him over with the soil. The disciples tearfully kissed their beloved teacher. Not wishing to be disobedient to him, they did as he asked them. Covering the face of the Saint with a cloth they filled in the grave. Other disciples of St John came later to the place of his burial and when they opened the grave, they found it empty. Thus the day of his repose is sometimes called the day of his Translation to Heaven.

Through his prayers and intercessions, o Lord, may we find healing for our souls and bodies and learn how to love one another as You, the Lord of Love, taught by Your words and deeds, which continue to forever flow from the life and words of Your Beloved Disciple, John the Theologian, a true Pillar of Your Holy Church.